

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591133821552.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Disse Exempla paa hedensk Fromhed og Godhed mod de Afdøde syntes at paaføre min Modpart en vis Blusel; ikke des mindre spurgte han mig, om jeg ogsaa gjorde mig en Samvittighed af at dømme, skrive eller tale ilde om en vis afdød Catilina, om Kættene og lignende? Dette dristede jeg mig hverken til at benægte eller bekræfte, og ønskede hellere, at den Art Ildgerningsmænd, vanartige Reformatorer etc. lide Straf paa Navn og Rygte 192 (om hvilken jeg ovenfor) har talt; og fordømmes til evig Forglemmelse; en Straf, der, som jeg sagde, altid havde forekommet mig saameget des strængere, jo mere brændende den Attraa efter evigt Navn og Ry plejer at være, som driver vedkommende Skælm til hans onde Kunster og Forbrydelser. - Jeg tillagde, at dette kom overens med den hellige Skrift, i hvilken *Ordsprogenes* Forfatter (q) truer de Ugudelige saalunde: *De Ugudeliges Navn skal raadne*; saaledes som ogsaa Kejserne Valentinianus og Martianus smukt have forordnet in Codice Theodosiano 1. Bog, 3. Del, Lov N° 23: *Eutychetis skadelige Minde være aflagt, men Fabiani prisværdige Ihukommelse opholdes* r). Jeg mindede fremdeles om, at de Afdøde enten nyde et saligt Liv eller ogsaa drages med et elendigt Liv; at i første Tilfælde er den Uret, som gøres dem, det rene Stratenrøveri eller om muligt værre end Stratenrøven; i sidste Tilfælde skylder man dem Medlidenhed og ej Eftertale; og da de Afdødes tvende Vilkaar henstaa for os i det uvisse, bør man ialfald unde dem den Fred, som Polydorus kræver hos *Virgilium* s):